

LUBURIĆ, Zdravko

Pjesnik i prevoditelj ZDRAVKO LUBURIĆ rođen je 1942. godine u Pakracu.

Školovao se u Ivankovu, Zagrebu, Varaždinu, Kölnu i Hagenu. Od 1966. živi u Remscheidu u Njemačkoj gdje radi kao službenik općine. Potom je predavao njemački i hrvatski jezik na Visokom pučkom sveučilištu u Hückeswagen. Od 1982. do 1992. izabran je u Savjet za strance grada Reimscheida, potom je biran u Savjet za strance Sjeverne Rheine-Westfalije (dva mandata). Od 1992. voditelj je i «Međunarodnih književnih večeri», »Remscheider Internationaler Literatur-Abend« koje se održavaju svake godine u listopadu u gradu Remscheidu gdje se objavljuje antologija »Wie das Lied des Windes« (»Kao pjesma vjetra«) u kojoj su zastupljeni autori koji su sudjelovali na književnoj večeri. Sudjelovao je 1991., 2001. i 2002. na festivalu »Struških večeri poezije« u Makedoniji i 2005. na »Zagrebackim književnim razgovorima«.

Pjesnik i prevoditelj Zdravko Luburić već od gimnazijskih dana piše i objavljuje pjesme. Prvim radovima javlja se u dvanaestoj godini u »Pioniru«.

Pjesme su mu zastupljene u mnogim antologijama u Hrvatskoj, Njemačkoj i Belgiji na njemačkom, francuskom i hrvatskom jeziku – »Sechste Lese« (»Šesta berba«), Remscheid, 1990., »Sonnenschrift und weisse Wege« (»Sunčevo pismo i bijele puti«), Frankfurt, 1991., »Feuer in der Nacht« (»Vatra u noći«), Frankfurt, 1991., »Siebte Lese« (»Sedma berba«), Remscheid, 1991., »Achte Lese« (»Osma berba«), Remscheid, 1992., »Neunte Lese« (»Deveta berba«), Remscheid, 1993., »Zehnte Lese« (»Deseta berba«), Remscheid, 1994., »Worte und Wege« (»Riječi i putovi«), Frankfurt, 1997., »Le pain de l'enfance« (»Kruh djece«), Vervies (Belgija), 1997., »Heimkehr in die Fremde«, (»Povratnik u tuđinu«) glas autora Srednje Evrope, Dresden, 2002., »Mehrstimmig« (»Mnogoglasje«), Simmern, 2003.

Od 380 prijavljenih autora ulazi kao dvadeset peti autor u »Sonnenreiter Antologie« (»Antologija jahač sunca«), Verlag Steinmassl, Langenhorn, 1995., »Utorkom uveče«, KDL »Berislavić«, Slavonski Brod, 1997., »Spomen knjiga«, »Matica hrvatska«, Virovitica, 1999. i neke druge.

Radovi su mu objavljeni, između ostalih časopisa, u »Der Literat«, Berlin; »Ostragehege«, Dresden; »Revue du Grenier Jane Tony«, Bruxelles; oko 70 pjesma na njemačkom i francuskom jeziku i nekoliko pjesma na hrvatskom jeziku; u Americi, Georgetown University u »Visions-International Arts«; »Forumu«, Zagreb; »Osvit« i »Motrište«, Mostar; »Riječ«, Brčko distrikt, Radio Westdeutsche Rundfunk Köln; Deutsche Welle, Köln; Südwestrundfunk Stuttgart – njemačka i hrvatska redakcija.

Objavljene su mu sljedeće zasebne pjesničke zbirke: »Rasplinuti tragovi lovorova vijenca«, (»Zerronene Spuren des Lorbeerkranzes«) dvojezična zbirka pjesama (hrvatsko-njemački), književna zajednica »Struga« u Strugi, Makedonija, 1991., »Riječi koje samo vjetar prisluškuje« (»Worte denen nur der wind lauscht«) dvojezična zbirka pjesama (hrvatsko-njemački), KLD »Berislavić«, Slavonski Brod, 1992., »Requiem«, »Area«, Zagreb, 1998., »Liline«, »Stajergraf«, Zagreb, 2002., »Molitva tmine«, »Requiem« (njemačko reizdanje), UG Orion, Rijeka, 2005., »Teško pobijeđenima«, »Weh'

dem Besiegten« (njemačko reizdanje), »Ponižen i uvrijeđen«, »Erniedrigt und beleidigt« (njemačko reizdanje), UG Sapho, Rijeka, 2005., «Lennep» na njemačkom jeziku, «Essegg», Osijek, 2007., «Ivankovo» i «Sveta mjesta od zemlje i kamena». «Essegg», Osijek, 2008., „ Slavonska simfonija“; „ K.C.Kalliopa“, Našice, 2008.; „ Slawonische Symphonie“ (Slavonska simfonija) na njemačkom jeziku, „Essegg“, Osijek, 2010.

U inozemstvu ovom istaknutom pjesniku je objavljeno čak 15 zasebnih pjesničkih zbirki: »Kalt und zart zugleich«, (»Hladno i istodobno toplo«), »Triga Verlag«, Gelenhausen, 1997., »Liline«, »Triga Verlag«, Gelenhausen, 2000., »Unzerstörbare Lettern – Mots indestructibles« (»Nerazoriva slova«) dvojezična zbirka pjesama (francusko-njemački), »Weh' dem Besiegten« (»Teško pobijedenom«), »Glanz ohne Spur« (»Sjaj bez traga«), reizdanje »Liline«, »Requiem«, »Erniedrigt und beleidigt« (»Ponižen i uvrijeđen«), »Unsichtbarer Ruf« (»Nevidljiv zov«), »Ferne Gespäche« (»Daleki razgovori«), »Das leere Haus« (»Kuća daleka i sama«), »Im Name des Staates« (»U ime države«), »Mady«, »Molitva tmine« i »Teško pobijedenima« Kalke-Verlag, Stuttgart, Njemačka, 2003.

Zbirka pjesama »Requiem« je uglazbljena u »Requiem et invocatio«, »Tuba mirum« i »Lux aeterna«. Autor glazbe poznati je njemački skladatelj hrvatskog podrijetla Miro Dobrowolny. Pjesme su mu također uglazbljene i u »Poeme symphonique« (« Simfonijska pjesma« od albanskog skladatelja Pellumb Vorpsija, Albanija, 1984.

Zdravko Luburić je član Društva njemačkih pisaca, Društvo pisaca Belgije »Jane Tony«, Društva hrvatskih književnika, Društva hrvatskih književnika Herceg-Bosne i Almae Matris Alumni Croeticae Deutschland e.V.

1996. dodijeljena mu je Povelja (Urkunde) nakladničke kuće »Reinhard Steinmaßl«, Langenhorn. 2002., 2003. i 2005. nagrađen je stipendijom Njemačkog Ministarstva vanjskih poslova. Od 2003. nalazi se u Internet Leksikonu njemačkih književnika. Od 1998. nalazi se u leksikonu: «Kürschneres Deutscher Literatur-Kalender» i od 2005. nalazi se u leksikonu: «WHO`S WHO in Germany» – Intercontinental Book, Montreal, Canada.

Dobitnik je prestižne godišnje nagrade »Antun Branko Šimić« za 2004. Dodijeljena mu je za zbirku poezije »Molitva tmine«, koju mu je njemačka nakladnička kuća Kalke-Verlag, Stuttgart, objavila na hrvatskom jeziku.

Dodijeljene mu je godišnja književna nagrada SAPHO (2005. i 2006.) za najbolju stihozbirku objavljene u Hrvatskoj « Teško pobijedenima. «

2007. dobiva nagradu « Kočićevo pero « za stihozbirku « Ponižen i uvrijeđen « i 2008. dobiva nagradu « Srebrni Orfej « za pjesmu « Prije nego iščezne smijeh.»

Pjesnik i prevoditelj Zdravko Luburić danas živi u Remscheid – Lennepu, Njemačka.